

1928 MÁJUS

ERDÉSZETI LAPOK

LXVII. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

5. FÜZET.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Felelős szerkesztő

CZILLINGER JÁNOS

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1928. évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárulékok fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnak.

(Telefon: Teréz 237—22.)

Innen—onnan.

Szürke egyhangúságban lepergő napjainkban kiemelkedő eseményeként üdvözölhetjük azt az *első erőteljes lökést*, amely az alább közölt „*Erdősítési program*”-ban az *Alföld-fásítási akció* néven ismert senyvedő törekvésnek végre helyes irányt adott.

Nem bürokrácia, — hanem cselekvés, nem kimutatás, — hanem csemete és suháng nemcsak szólamok, — hanem valódi csengő aranypénz kell ennek az évszázados nemes, hazafias törekvésnek megvalósításához.

S ime az első valamirevaló komoly pénzösszeg az utolsó órákban megérkezett.

Első pillanatban fel sem tudjuk fogni jelentőségét.

Nemcsak a kopár sziket látjuk kizöldülni, nemcsak a homoki sivatagok porfelhőit látjuk elülni, nemcsak az alföldi „kopott” utakat látjuk akáclombos díszbe öltözni, hanem látjuk produktív munkára éhes fiatal szaktársaink és erdőreink örömtől sugárzó arcát, látjuk a fekete gondok eloszlásának reményét is.

Ez a komoly tény az első lépés az *igazi takarékoság felé*, a nemzet erkölcsi és anyagi tőkájének megmentése, konzer-

válása irányában, amely tőkebefektetésnek busás kamatait nemcsak gazdasági, hanem szociális és erkölcsi téren egyaránt aratni fogjuk.

*

* *

Kedves napokat töltöttünk Parádon. Önbizalmat öntött belénk ennek a három napnak eredménye. Tapasztalhattuk, hogy még sem vagyunk teljesen elernyedve, hogy sorainkban régi egyetértés, kollegiális összetartás honol, hogy fegyelmeztetek, *egységesekek* vagyunk, amikor a nagy közügyről van szó.

Láttuk az egészséges vidéki levegő hatását, átéreztuk azt a kifejezhetetlen valamit, amit a fővárosi légkör észrevétlenül kiöl az emberből.

Tanulság: ne tartsunk soha közgyűlést Budapesten, gyereünk ki vele az egészséges vidékre, az üde, zöld erdőbe.

*

* *

Hogy legyen valami szomorkodni valónk is, emlékezzünk meg egy sajnálatraméltó eseményről is!

A földművelésügyi tárca képviselőházi tárgyalásáról van szó.

Az előadónak egyébként igen tartalmas beszédében az „erdő” vagy *erdőgazdaság*” szónak még csak a halavány árnyékát sem vagyunk képesek a képviselőházi naplókban felfedezni, nemkülönben nélkülözzük azt a többi szintén értékes hozzászólásokban is,

— Hát már ide jutottunk?

Nincs a mezőgazdaságnak olyan kis *mellékágazata*, amelyről komoly kritika, vita avagy biztató ígéret el ne hangzott volna, — az *erdőgazdaság* ellenben mintha a világon sem léteznék, mintha minálunk nem volnának *égetően sürgős* megoldandó feladatok.

Mindenesetre igen szomorú korpékép. Ezt a lehangoló érzést csak némileg ellensúlyozza földművelésügyi miniszterünk elől már méltányolt programjának bejelentése, amelynek szó szerinti közlése bizonyára nem lesz érdektelen:

Az Alföld igen sok helyén az egészségtelen gazdasági viszonyok megjavítása céljából, az általános akció keretén kívül egy alföldi fásítási akciót is kezdeményeztem és ebből a célból nagyszabású programot dol-

goztam ki. (*Helyeslés a jobb- és a baloldalon.*) Ennek a tizenöt éves programnak első részleteként már az előttünk fekvő költségvetésben egymillió pengőt kívánok felvenni, bár az 1923. évi XIX. t.-c. speciálisan az Alföld fásításáról rendelkezik, itt azonban sokkal gyorsabb ütemben akarnám ezt az akciót megvalósítani, mint ahogy a törvényben kontemplálva van. Ennek az akciónak kapcsán több, mint kétszáz ezer katasztrális hold alföldi terület lesz beerdősítve és több mint ötvétezer katasztrális hold kopár terület, valamint vízmosás lesz befásítva. Az erdősítés céljaira a gazdáknak nagyon olcsó kamatozású és hosszú lejáratú hitelt fogok rendelkezésre bocsátani. Nemesak a klimatikus viszonyoknak és az Alföld egészségügyi viszonyainak megjavítása szempontjából fontos ez az akció, hanem az Alföld faellátása szempontjából is. (*Úgy van! Úgy van! jobbfelől.*)

Szükségesnek tartom megemlíteni, hogy az állami csemetekertekben több mint 45 millió facsemetét termeltünk az elmúlt évben, amelyből 25 milliót már az ősszel szétosztottunk az Alföld erdősítésére s kopár területek, valamint vízmosások fásítására, 20 milliót pedig igen olcsón — nagyrészt ingyen — a folyó év tavaszán osztottunk ki.

Öszintén megvallva, bízunk abban, hogy a nemzet egyeteme előtt a mi egyéb égetően sürgős feladataink, elsősorban az erdőtörvény mielőbbi megalkotásának szükségessége kifejezésre jut, azonban úgy látjuk, hogy erőteljes társadalmi megmozdulás nélkül erre sincs kilátásunk. Cz.

Erdősítési program

A rendelkezésre álló adatok szerint az 1923. évi XIX. t.-c. értelmében — nem számítva a szíkes területeket, amelyeknek beerdősítése egyelőre még kísérlet tárgyát képezi —, az Alföldön mintegy 214.000 kat. holdat, az 1879. évi XXXI. t.-c. 165. §-a, valamint az 1894. évi XII. t.-c. 13. és 14. §-ai alapján pedig mintegy 56.000 kat. hold kopár és vízmosásos területet, vagyis összesen mintegy 270.000 kat. hold területet kellene mielőbb beerdősíteni.

Részben a törvények szabta eljárások hosszadalmas volta, az erdősítésre kötelezett birtokosok szerény anyagi helyzete és a rossz gazdasági viszonyok, főképpen azonban a hathatós állami támogatás hiánya az akadályai annak, hogy ezek az erdősítési munkálatok a kellő lépésben nem haladnak előre. Hiszen az 1927—28. költségvetési évben az államerdészetnek a „*csemetenevelés és erdősítési költségek*” címén még mindig csak 230.000 pengő hitel állott a rendelkezésére, ami oly kevés,